

en Merindtægt af ca. 800,000 Kr. — Hvad faste Ejendommens Omsætning angaar, have vi tidligere haft 1ste Klassen Takst i Forbindelse med et Tinglæsningsgebyr paa $1\frac{1}{3}$ pro mille, og dertil have vi endvidere haft den gamle $\frac{1}{2}$ pCt.s Afgift, altsaa 5 pro mille, som stammer fra Forordningen af 1810. Disse Afgifter tilsammen have givet 13 pro mille. Her foreslaas nu at afskaffe $\frac{1}{2}$ pCt.s Afgiften, men til Gengæld at forhøje Tinglæsningsafgiften til 4 pro mille, og dette i Forbindelse med Forhøjelsen af 1ste Klassen Takst fra $\frac{2}{3}$ pCt. til $\frac{1}{2}$ pCt. giver i alt en Afgift af 14 pro mille i Stedet for tidligere 13 pro mille. Da man kan regne Omsætningen af faste Ejendomme her i Landet til ca. $\frac{1}{4}$ Milliard aarlig, giver det omtrent $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. i Merindtægt.

Man kan sige, at det er beklageligt, at efter at man i saa mange Aar har krævet $\frac{1}{2}$ pCt.s Afgiftens Ophævelse, bliver det nu først muligt at gaa til den paa den Maade, at man lægger den paa et andet Grundlag og endda forøger den samlede Afgift noget. Men det ligger jo i hele vor finansielle Tilstand, og de faste Ejendomme maa bære deres Del deraf. Dette er ikke modtaget med nogen Glæde i Folketinget, men man har dog bøjet sig for Nødvendigheden og set, at man maatte gaa ind derpaa. — I øvrigt naas der jo adskilligt klarere og fastere Regler ogsaa for Tinglæsningsafgifterne; de forskellige Smaaafgifter bortfaldt saa godt som alle; man faar en enkelt Afgift, som beregnes paa samme Grundlag som Stempelafgifterne, og det hele bliver langt simplere og lettere overskueligt.

Den næste Hovedforøgelse ligger paa Aktier; her ere vi gaaede til den meget betydelige Forøgelse til 1 pCt. for Ihænderpapirer og 2den Klassen Takst, det vil altsaa sige $\frac{1}{5}$ pCt., for Papirer, noterede paa Navn. Det er noget mere, end Kommissionen har foreslaaet, men paa ingen Maade mere end brugeligt i Europas betydeligste forretningsdrivende Lande; baade i Frankrig, Tyskland og England har man i det mindste denne Afgift, og i nogle Lande, f. Eks. i Tyskland, har man den endogsaa betydeligt højere. Jeg tror, at det Øjeblik, da man stifter et Aktieselskab, er et saadant, hvor det i Regelen vil være muligt uden større Besvær, og uden at det føles som en utaaelig Byrde, at udrede denne Afgift, saaledes som man maa gøre det i andre Lande. Man vil indvinde derved ca. 300,000 Kr.

Med Hensyn til Vekselstemplet har

Regeringen ganske fulgt Kommissionen. Folketinget har der foretaget en Lempelse af Kommissionens Forslag, idet dette gik ud paa at forhøje Stemplet for Sigtveksler eller korte Veksler — derved forstod man Veksler med en Løbetid af 10 Dage — fra 20 Øre til 25 Øre som fast Stempel. Men denne Grænse, 10 Dage, har man i Folketinget ændret til 14 Dage, særlig under Hensyn til Smørvekslerne. For de lange Veksler gik Kommissionens Forslag ud paa en ret betydelig Forhøjelse, idet man der kom op til det, man kan kalde det europæiske Niveau af Stempelbeskatningen paa Veksler, som er ca. $\frac{1}{2}$ pro mille. Derved vil indvindes 350,000—400,000 Kr. Det er selvfølgelig ikke muligt paa disse Omraader at angive Tallene med fuldstændig Bestemthed, det kan kun være Genstand for et Skøn; men saaledes skønnes der fra kompetent Side, baade indenfor Skattedepartementet og fra Folk, der til daglig have med disse Forhold at gøre i Forretningslivet.

Endvidere er der foreslaaet Stempel paa Checks. Det er den Afgift, som jeg maa antage vil vække størst Modstand i dette høje Ting; i hvert Fald har den mødt en ikke ringe Modstand fra flere Sider i Folketinget, og jeg tænker, at denne Modstand vil gaa igen her. Det er jo en ny Afgift, som her paalægges; tidligere have Checks ikke været underkastede Stempelpligt. Afgiften er beregnet meget moderat, nemlig til 5 Øre pr. Check. Det har af let forstaaelige Grunde ikke været muligt at afpasse den efter det Beløb, som Checken udviser, det vilde føre til alt for store Kontrolvanskeligheder. Der er ikke anden Maade at praktisere denne Skat paa end den, at Checkbogen stemples paa alle Bladene, naar den udgaar fra vedkommende Pengeinstitut, og saa maa man betale den saa meget dyrere, som Stemplet andrager; hvordan man saa udfylder Blanketterne, maa blive ens egen Sag. Det er en noget lignende Maade, Sagen er ordnet paa andre Steder, hvor man har dette Stempel, i England, Tyskland og Frankrig, kun er det der betydeligt højere. I England har man Penny-Stemplingen, det vil altsaa sige 7—8 Øre, i Frankrig 10—20 centimes, efter som det er inden- eller udenbys Checks, i Tyskland 10 Pfennig — man ser, at overalt i disse større forretningsdrivende Lande har man en større Stempelafgift paa Checks end foreslaaet her. Jeg tror ikke, at denne meget lave Afgift i det lange Løb vil virke hemmende for Checkinstitutionen, og jeg tror, at man ogsaa i